

KVINNORNAS TIDNING

N:o 8. 2:dra årg.

20 Februari 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Måndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösennummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Utlandskrönika i sammandrag.

Regeringschefskonferensen i Genua skall, om den ursprungliga planen står fast, äga rum i början av mars. Mötet kastar redan sin skugga framför sig i form av otaliga, varandra motsägande telegram. I ett överensstämma de — det synes stå klart att de förhoppningar hela världen knutit till konferensen med hänsyn till återupprättandet av fredliga förhållanden i Europa skola grusas genom Frankrikes oförsonliga politik gent emot Tyskland. Franska deputeradekammarans utrikeskommission har med hänsyftning på Genuamötet förklarar, att Frankrike orubbligt fasthåller vid Versaillesfredstraktaten och icke kommer att tillerkänna Tyskland någon lindring i skadeståndsvillkoren. Hur oersonliga de franska ersättningskraven på Tyskland äro, har belysts i ett av professor Keynes nyligen utgivet arbete. Man får här t. ex. veta att Frankrike av Tyskland kräver 50,000 kr. för varje stuga som förstörts i krigszonen och 25,000 kr. för dess bohag. Lika rundligt äro andra poster beräknade och prof. K. kommer till det slutresultatet, att vad de allierade makterna verkligen hava att fordra av Tyskland i skadestånd är 36 miljarder guldmark i stället för de 138 miljarder som fredstraktaten upptager!

I Tyskland har man stått inför en regeringskris, i det att olika politiska partier krävt regeringens tillbakaträdande på grund av dess hållning under den nyss utkämpade strejken. Vid en omröstning i riksdagen fick emellertid kabinettet Wirth förtroendevotum och kvarstår sålunda på sin post.

I England håller den s. k. Geddeskommissionen på med sitt arbete att utfinna möjligheter till besparingar i budgeten. Det gäller en avprutning på 1,800 miljoner kr. — det engelska folket vill nämligen ha ner skatterna. Gedde och hans kommission ha hittills föreslagit nedskrivningar till ett belopp, som utgör 3/4 av den nämnda summan, och fortsätta alltså sitt sökande. Enligt det uppgjorda förslaget skola de militära utgifterna reduceras med 27 proc., omkostnaderna för undervisningsväsendet med 30 proc. o. s. v.

Den av Folkförbundet upprättade nya internationella domstolen i Haag, vilken skall skifta rätt mellan folken, öppnades med stor högtidlighet den 15 febr. Domstolen består av 11 domare och 4 suppleanter, valda av Folkförbundet och för en tid av nio år. Av de nu valda ordinarie domstolsledamöterna representera fem de allierade stormakterna. Vidare äro Spanien, Brasilien, Kuba, Holland, Schweiz och Danmark företrädde. Suppleanterna hava hämtats från Norge, Rumänien, Jugoslavien och Kina. Sverige är icke representerat.

Irland har åter varit skådeplatsen för oroligheter, vilka nu gällt fastställandet av gränserna mellan den nya irländska fristaten med dess katolska, republikanska sinnade, engelskfientliga befolkning och de s. k. Ulstergrevskapen, vars befolkning är

LIKA LÖN.

För Kvinnornas Tidning av Anna Westergaard.

Danmarks första kvinnliga tjänsteman var Mathilda Fibiger, känd som författaren och kvinnosaksförkämper Clara Rafael, som här i Danmark med sin bok "12 Brev" ungefär samtidigt med Fredrika Bremer och Camilla Collet i Sverige och Norge för första gången under stormandets motstånd till allvarlig diskussion framlade kvinnosakens olika problem.

Hon inträdde år 1859 i danska telegrafverket som telegrafist. År 1919 — 60 år senare — fingo hundra och åter hundra av kvinnliga tjänstemän i Danmark rätt till den lön för sitt arbete, som man betalade för samma arbete, när män utförde det — den stora staben av kvinnliga tjänstemän erkändes som de manliga kollegernas likställda, jämbördiga arbetskamrater.

Den utveckling, som under dessa 60 år ägt rum här i Danmark motsvarar i de flesta hänseenden och ganska nära utvecklingen i de båda andra skandinaviska länderna. Man tillät för ungefär 60 år sedan kvinnorna att slippa in i förvärvslivet, dels emedan det visat sig nödvändigt, att det skaffades plats för den stora mängd kvinnlig arbetskraft, som blivit överflödigt, sedan en betydande del av det husliga arbetet omvandlats till storindustri, dels emedan man i kvinnorna kunde skaffa sig en billig arbetskraft. Kvinnorna, som trädde ut i förvärvsarbetet oförberedda och oorganiserade, måste för att kunna existera gå in på de villkor, man erbjöd dem, även om dessa voro något otillfredsställande. En bidragande orsak här till och icke den minsta var att de manliga anställda, som ju själva kämpade hårt för att uppnå en någorlunda god ställning, mottogo kvinnorna icke som arbetskamrater, vilka också hade rätt att leva, utan som ovälkomna konkurrenter, som skulle stängas ute och hållas nere — helst pressas tillbaka till hemmen, där det ju dock icke längre fanns plats för dem, lika litet som möjlighet för dem att försörja sig själva.

Stat och kommun upptäckte, att det kunde sparas en myckenhet pengar genom att använda den kvinnliga protestantisk och fasthåller vid England. Fred synes nu vara för handen. I Danmark ha divergenserna mellan arbetsgivarna och arbetarna med hänsyn till lönesatserna och dessas sänkning lett till öppen konflikt, i det att arbetsgivarna förklarar lockout och utestängt 200,000 arbetare från arbetet. Även från radikalt håll erkännes att skulden till den utbrutna striden ligger hos arbetarna, vilka nekat att gå med på nödvändiga lönereduceringar.

Finske inrikesministern Ritavuori har fallit offer för ett politiskt mord. Attentatet, en något abnorm person, har som motiv för sin handling angivit att han ansåg, att Ritavuoris ledning av inrikespolitiken förde landet till undergång. R. har i stor utsträckning benådat röda opprorsledare och i övrigt visat kommunistiska sympatier.

arbetskraften, och togo därför efter hand in flera och flera kvinnor, vilka dock omsorgsfullt utestängdes från den fackliga utbildning, som de manliga tjänstemännen fingo, och vilka man därigenom fick en förövändning att avlöna så lågt man ville.

Det lät sig emellertid icke göra att hålla kvinnorna borta från de arbeten, som männen utförde, och situationen utvecklade sig nu på sådant sätt, att de lågt avlönade kvinnorna, vilka man trots deras önskan om motsatsen nekade yrkesutbildning, i verkligheten i allt större utsträckning kommo att bestrida en del av arbetet jämsides och i övrigt lika med de bättre avlönade, yrkesutbildade männen.

Här i Danmark förstodo kvinnorna ganska tidigt, att det första och viktigaste för dem måste vara att förskaffa sig rätt till samma yrkesutbildning som den, vilken tillerkändes männen.

De insågo att först när de voro i besittning av samma kvalifikationer skulle de kunna göra sig gällande bredvid männen — komma ur de lågt avlönade nybörjarebefattningarna, i vilka man höll dem kvar hela deras liv, och där det utom en otillräcklig lön var ett enformigt hårt slit varifrutom de fingo tjänstgöra som även den yngste yrkesutbildade mannens underordnade.

Under häftigt motstånd lyckades det efterhanden att i alla verk liksom inom skolväsendet genomföra facklig utbildning för man och kvinna, och därefter blev det allt vanligare och föreföll det allt naturligare att arbetet blev detsamma. Härigenom kommo kvinnorna ut ur nybörjarebefattningarna och det upprättades särskilda befattningar med något högre lön, vilken dock var lägre än den för männen gällande, och under det att miljon efter miljon, inbesparade genom den billiga kvinnliga arbetskraften, rullat in i statens och kommunernas kassar, hade kvinnorna kämpat sig fram, långsamt, mot ett oerhört starkt, "statsautoriserat" motstånd. När den ena kvinnliga förearen gick ifrån, tröt efter långa års kamp under hårt arbete och svåra ekonomiska förhållanden, tog den nästa upp arvet och så småningom tvingade deras i verkligheten svaga krafter utvecklingen in i en sådan riktning, att kvinnornas ställning inom stats tjänsten utvecklade sig därhän, att det icke längre kunde föras ett sakligt och förnuftigt försvar för att giva dem lägre lön än deras manliga kolleger; det krävdes av dem samma allmänbildning för att vinna anställning, samma fackliga utbildning i fortsättningen och deras arbete motsvarade det som deras manliga kamrater utförde.

Endast lönen var icke densamma och med den lägre lön, vilken i sig själv var liksom ett uttryck för en viss ringaktning för kvinnornas arbetsprestation, en lägre värdering av kvinnors arbete något som också verkade hämmande på kvinnorna i själva deras tjänsteförhållande, hade man kommit in i den tankegången, att kvinnor icke borde avancera. Under i övrigt samma förhållanden föredrog

Internationell kåranda.

Av fil. d.r. Naima Sahlgren.

Väl har den ena gränsspärren efter den andra mellan länderna bortfallit efter världskriget och varuutbytet kommit i gång; ty att folken behöva varandra materiellt, det medge även de bittraste fiender. Men de andliga förbindelserna äro svårare att återknyta. Man vill icke erkänna nödvändigheten av ett universellt kulturutbyte, åtminstone inte låta "de andra" få del därav.

Inte ens vetenskapen har ännu förmått bygga bryggor över hatet, de s. k. internationella kongresserna bli blott partiella och kunna ej uppfylla sitt ändamål: att fördomsfritt och förtroendefullt samarbeta i mänsklighetens tjänst.

Den teoretiska fredspropagandan, som söker väcka broderskapskänslan, och skapa en trygghet mot vilja mot våld och krig, kan blott långsamt genomtränga individer och folk under den hårda verklighetens deprimerande mottryck.

I de neutrala länderna, där stimulansen av nyligen genomlidna krigsfasor saknas, mötas de positiva fredssträvandena ofta av pessimistisk mistro eller slö likgiltighet. Men likväl ha dessa krigsår, som världens folk gemensamt upplevat, överallt ökat kännedomen om och förståelsen för andra folk, inte blott turistintresset för "utlandet". Internationalismen har märkligt smugit sig in i sinnen.

Före världskriget hade ju många humanitära och sociala sammanslutningar sökt anknytning i olika länder, och det ideella arbetet har nu alltför länge hämmats av isoleringen. Kanske är det lättare för smärre yrkes- och intressegrupper att höja sig över nationell begränsning. Kontakten med kolleger runt om i världen skulle icke blott ge väckande impulser för egna intressen, utan öppna perspektiv mot mänskligheten som en organism.

Under hjälpkaktionerna för krigets offer visade sig yrkessolidariteten särdeles effektiv. "Kamrathjälpen" medförde bestående kulturella förbindelser, som för många givit rik ersättning för den materiella oppoffringen. En internationell expansion av begreppet kårande i god mening skulle kunna spänna sympatiträdar kring jordklotet, ledare för nya tankar, praktiska uppslag och positiva insatser för folkens samlevnad. Vi behöva olika vägar och krafter, både kors-tågsridarens fromma glöd och vardagsarbetarens nyktra betänksamhet och ett enande band mellan alla goda viljor. De neutrala ha där en viktig uppgift som förmedlare kanske främst genom begränsning till saklighet och verklig intressegemenskap. Men det finns en fredsmission, som överallt kan tillämpas, nämligen ett varsamt korrigerande av de general-

man den redan genom lönen högre värderade mannen. Detta handlings-sätt satte som slutlig frukt en rot-fästad allmän uppfattning, att kvinnor icke dugde till överordnade befattningar.

(Forts. följer i kommande n.r.)

TONEN.

Över- och underordnade.

En av nutidssamhällets allra största olyckor ligger utan tvivel i att det gamla goda förhållandet över- och underordnade emellan lidit skeppsbrott i den mer än någonsin upprörda och hänsynslösa existenskampen. Livet har ändrat form — och vilken förändring!

I och med industriens segrande intåg i världen uppstod även det olyckliga begreppet: rekord! Tävlan skärptes oerhört — Grottekvarens hjul tvingades att svänga hastigare och hastigare, tills småningom tavlans av jordens välsignelserika arbete var helt och hållet förvandlad. Arbetet blev människans tvistefrå. Mellan härskande och lydande uppstod en spänning, som slutligen urartade till — om ej hat så dock till känslor som ligga milsvitt skilda från den inbördes kärlek, som skulle utgöra mänsklighetens största olycka. Och som även alltjämt den dag i dag är, sådan den evig och stark fortlever hos enskilda individer, utgör en av de bärande och sammanhållande elementen i vårt samhällsliv.

Det väldiga, det monstruösa skapar i och för sig själv ingen människolycka. Arbetets gigantisering har ännu ej lagt en dag av större glädje och trevnad till mänsklighetens liv. Se exempelvis den kinesiska muren! Denna skall uppväcka högst divergerande känslor hos olika betraktare. Den som endast ser det fantastiska byggnadsverket, vars historiska berättigande utgöres av det skydd det en gång bildade för barbarernas anfall mot Kina, och som i sin väldighet sträcker sig ej mindre än 2,400 kilometer genom den här och där mest eländiga terräng, skall ovillkorligen imponeras av dess gigantiska storhet. Den däremot som erinrar sig dess till-

serande föreställningarna om fiendefolkens förbytelse. Kunde blott en bråkdel av de många drag av högsinhet och hjälpsamhet mot nödställda fiender, som först efter kriget fått komma i dagen, dras fram, skulle denna ömsesidiga bitterhet kunna mildras och försoningen underlättas. Tron på samma ideella mål utöver egna intressen besjalar de internationella rörelserna inom pedagogernas, universitetens och skolungdomens led, även om de ej äro medvetna fredsorganisationer.

Även kvinnornas solidaritetskänsla måste åter vakna och övervinna den krigets hypnos, som ännu skiljer dem åt.

Europas finansmän och politiker ha äntligen insett, att nöden tvingar dem till motvilliga överenskommelser; skulle icke kvinnorna nu kunna vara redo att frivilligt räcka händerna för att hjälpa nybyggandet?

Må de känna sitt världsmedborgars ansvar. Vetenskapens genialaste uppfinningar och ungdomens primitiva idealitet ha missbrukats för kulturens tillintetgörande. Kvinnornas insats i samhället, intellektuell eller praktisk, får endast komma nyskapandets krafter, den fredliga utvecklingen till godo.

Fallet kan emellertid även få en annan utveckling. I stället för förståelse och överseende möter den felände en hätsk och oförsonlig överordnad, som i honom endast ser en kugg, som mankerat och därför måste bytas ut. Avskedet följer bryskt och ovillkorligt. Och följden blir att hos den, som drabbats av slaget, tändes en ny känsla — en känsla som alltefter hans naturells läggning övergår i modlöshet eller hat. Tusen sådana fall och man har hatet och

blivelse skall vända sig bort med avsky. Han kan ej höra själva byggnadsverkets namn utan att minnas de mångtusende människoliv som här förspillts, de grymheter, de råheter och omänskligheter, som satt en fläck på varenda en av dess stenar — ja, som i form av förvittrade skelett av stupade byggnadsslavar, vilka en gång enligt sägnen tjänade som fyllnadsgods, då stenen icke ensam räckte, ropa sin förbannelse ur dess murar. Och till vad gagn står det där nu, detta Babelsvidunder bland byggnadsverk — denna hemiska antipodi till allt sunt, förnuftigt mänskligt arbete!

Vi ha mycket av Babelsandan kvar ännu att bekämpa. Vi kvinnor, som med jämförelsevis friska ögon se på vissa företelsor i vårt nutidsliv, fråga oss med undran: Vartill dessa jätteverk med deras oerhörda risker för människoliv? Varför en Titanic med en Titanics vanvettiga rekord. Titanic kunde ju icke sjunka. I en av våra främsta tidskrifter kunde med kursiverad stil läsas just dessa ord: *Titanic kan icke sjunka* — endast en helt kort tid innan den jättekatastrof kom, som tycktes bilda den fasansfulla ouvertyren till alla de olyckor, som senare övergätt världen.

Vår tids utveckling har sannolikt tagit för mycket sikte på rekordet — för litet på de värden som skapa de levandes lycka. Bland alla de felräkningar som blivit gjorda vis ä vis människokraften, finns måhända ingen, som till sin allmänna verkan blivit så ödesdiger som den vilken räknat med denna kraft endast och allenast som en maskinell del i ett företag. Inom den moderna, tekniskt högt stående industrien finnas områden, där arbetet till hela sin natur är så lagt, att det på en gång blir något oerhört nervspännande och mänskligt sett oändligen mindrevärdigt. Den mänskliga kuggen på en sådan post skall från högre ort ej skänkas den ringaste uppmärksamhet, förrän den dag ett mankemang möjligen inträffar. Då först får han kontakt med dem som giva honom hans dagliga bröd.

Nu kan vid ett tillfälle som detta inträffa två fall. Antingen kommer den felände härvid i beröring med en urban personlighet, som med blick för situationen förstår, att ett fel kan begås och att det i så fall måste begås just av den, som bär ansvaret för området ifråga. Han kan djupt beklaga det skeddade för företageets skull — men han kan även stryka över det för människans. Saken ordnas då i godo, och arbetet fortfar — säkert med skärpt uppmärksamhet från den felandes sida.

Fallet kan emellertid även få en annan utveckling. I stället för förståelse och överseende möter den felände en hätsk och oförsonlig överordnad, som i honom endast ser en kugg, som mankerat och därför måste bytas ut. Avskedet följer bryskt och ovillkorligt. Och följden blir att hos den, som drabbats av slaget, tändes en ny känsla — en känsla som alltefter hans naturells läggning övergår i modlöshet eller hat. Tusen sådana fall och man har hatet och

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande räntaTelegramadress
"Kreditbolaget"

Göteborg

meddelar

Brand- o. Avbrottsförsäkring
samtLiv-, Livränte- och Kapital-
försäkring.OBS! Sveas förmånliga
BARNFÖRSÄKRINGAR!INBROTTSFÖRSÄKRA i Sveas
dotterbolag ASTREA.

odugligheten inne i samhället — män-
ga tusen och man har anarkien.

Tyvärr blommar redan båda i våra
sambällen i sådan utsträckning att en
fortsättning i samma riktning endast
öppnar de tröstlösaste perspektiv. De
ekonomiska lösningarna ha icke visat
sig ensamma kunna övervinna det on-
da. Här fordras tydligen även ett
sådant närmande, att de i samhället
samarbetande elementen finna var-
andra i rent mänsklig förståelse för
den personliga insatsens betydelse för
ett nuvarandes och kommandes all-
männa välfärd.

Någon därigenom uppnådd jämlik-
het tror undertecknad däremot för
sin del icke på. Därtill äro de indivi-
duella förutsättningarna alltför olika.
En är född med alla de egenskaper,
varav en ledare, en initiativtagare, en
organisator skapas, en annan med alla
de egenskaper, som kunna utlösas
först under ledning och påtryckning.
I hela naturen erbjudas ingen jämlik-
het. Där pågår en ständig och häftig
kamp mellan det starkare och svaga-
re, och mänskligheten utgör i så
måtto naturens organiska avbild.
Men det är givet människorna den
storhet över allt annat skapat att ge-
nom upplyst förstånd och god vilja
kunna bringa denna kamp i balans,
så att ett visst värde till det enskil-
das och därmed även det allmänna
bästa utvinnes av allt levande, och
att i gengäld ett visst hägn lämnas
varje levande varelse.

Om från och med i dag den inbör-
des kärleken, det inbördes upprätthål-
landet bleve den ledande grundprinci-
pen för allt vårt handlande, för varje
enskildd och allmän uppgörelse, skulle
vi sannolikt efter endast en helt kort
tid äga sambällen med en helt annan
anda än de nuvarande. Om varje
debatt genomträngdes av god vilja,
om varje tidningsartikel i stället för
att skärpa partimotsatserna sökte att
utjämna dem, om varje enskildd över-
ordnad med skäl och besinning väd-
jade till sina underlydande, om varje
underordnad med glädje och kärlek
ginge till sin uppgift — vilka fruktbar-
rande resultat skulle vi icke snart nog
vinna. Först och främst att det tryck,
som nu vilar över samhället, och som
för många gör det till en plåga att
vara människa, skulle avlägnas och
lämna rum för en glättigare och mera
förtröstansfull stämning. Den armaste
planta på jorden fordrar sol och luft
för att kunna växa — skulle verkli-
gen vi människor behöva nöja oss
med mindre än den?!

Spörsmålet är för oss nu levande
så allvarligt att det icke nog kan väd-
jas till varje enskildd individ att på
lämpliga vägar söka uppnå ett annat
tillstånd än det nuvarande, att vara
älskad är det högsta trappsteget —
att vara fruktad är endast en till-
fällig position.

Skall arbetet betraktas som ett
tvång, ett tryck under ömsesidigt olid-
liga förhållanden, är dess bästa kraft-
källa snart sinad. Det finns personer
på överordnad post, som fatta såsom
sin uppgift att på allt sätt förbittra de
underordnades liv, och det finns un-
derordnade som med simpel skade-
glädje följa sina överordnades irakade
ekonomiska svårigheter och bekym-
mer. Båda dessa grupper utgöra i
själva verket det glädjefyllda, frukt-
bärande arbetets värsta fiender. Vad
en människogärning kan betyda visa-
de den store finansmannen, mång-
miljonären och f. d. gatpojken An-
drew Carnegie, som samtidigt med

Framtiden.

Något som självförsörjande kvin-
nor alltför litet tänka på är *framti-
den*, den tid då åldern skall lägga hin-
der i vägen för självförsörjningen.
Kvinnor i kommunens och statens
tjänst hava pensionen att lita till, men
de som arbeta hos privatpersoner el-
ler bolag hava intet sådant att bygga
på.

De flesta trösta sig med, att de ha-
va en stark och brinnande arbetslust,
och att de skola hålla på att arbeta
till livets slut.

Denna uträkning, så riktig den än
kan synas, håller icke streck.

Även under den mycket osannolika
förutsättningen, att hälsan skall räcka
lika länge som livet, finnes det något
som en gång för den självförsörjande
kvinnan skall göra det svårt, ja, o-
möjligt att få arbete och därmed ar-
betsförtjänst — hennes tilltagande
ålder. Redan en så jämförelsevis låg
ålder som 40 å 50 år reser sig som
hinder för henne, och när hon därut-
över är hon säkert ur arbetsleken.

Man måste komma ihåg, att för
vartenda år, som går, strömmar det
på de olika arbetsområdena in mas-
sor av unga arbetsökande människor,
som, samtidigt med att de vinna an-
ställning, maka undan äldre uttjänta
kamrater. De unga äro farliga kon-
kurrenter. De äro så billiga, så fris-
ka, starka och hurtiga, och de äro en
bekvämt och lätthanterlig arbetskraft.
De äldre, som under långa år gått i
arbetsleken och med fulla händer givit
av sin arbetskraft, ha fått sin hälsa
försvagad, de orka icke längre så
mycket som förr, deras humör är icke
längre så muntert och glatt, och de ha
anspråk på en icke alltför dålig lön.
Så kommer en dag då den "kloke"
arbetsgivaren entledigar den gamla
arbetskraften och tar in ny.

Huru många äro icke de kvinnor,

att han predikade och i verkligheten
bevisade arbetets herravälde även
sökte skapa ett jordiskt paradiset åt
sin väldiga arbetarrest i Pittsburg.
Vi svenskar äro lyckliga nog att också
bland oss äga män och kvinnor med
Andrew Carnegies sinnelag, men de-
ras grupp är alltför liten i jämförelse
med de väldiga alltomfattande sam-
hällsproblem, som nu drivits till yter-
sta gränsen mot sin lösning — eller
berstning.

Förståelse hos de makthavande le-
darna av företaget, att det är med män-
niskor dessa företag skola drivas i
och för människors lycka och välför-
stånd.

Förståelse hos de underordnade för
det ansvar, de svårigheter och bekym-
mer som äro förknippade med led-
ningen av varje företag och att det
slutligen och sist är deras egen in-
sats som skall bära eller stjälpa dem.

Förståelse, inbördes kärlek och god
vilja! Detta är önskemålen!

Kan i en för hela det samhälleliga
arbetsmaskineriet ytterligt kritisk tid
ej ett sådant närmande ske med ömse-
sidig god vilja att göra det allra bästa
för varandras lycka och välförstånd?
Tål verkligheten icke ett sådant steg?
Då är förvisso vår moderna sam-
hällsutveckling med sina konträra
ekonomiska intressen inne på vägar,
där det varken för en nu levande eller
kommande generation skall bliva lätt
att vandra.

H—t H—n.

Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

Ullgarnshärvan.

Frågan om kvinnans tillträde till
ämbeten skall slutbehandlas vid inne-
varande riksdag. I samband härmed
har från olika styrelser, verk och in-
stitutioner infortrats yttranden om
kvinnans lämplighet att innehava de
högre befattningar det gäller. Det
behöver väl knappast sägas, att man i
regel (lysande undantag hava dock
givits!) slår för sig med båda hän-
derna och säger:

— Det är möjligt, att kvinnorna
kunna duga på andra håll, men icke
här, nej, icke här, absolut icke för
de högre posterna ätminstone!

Ett av de många områden där man
vill underkänna kvinnornas lämplig-
het, är domarebanan.

Att skipa lag och rätt, hur skulle
det vara möjligt för en kvinna, som
icke ledes av det nyktra förståndet,
utan som regeras av sitt lätt påver-
kade hjärta, en känslotänkande vare-
lse!

Vad kan man svara härtill?
Att den kvinnliga domaren helt sä-
kert kommer att lika korrekt lyda
lagens stränga bud som den manlige
domaren. Det har visat sig, att yr-
ket går kvinnan lika mycket i blodet
som det gör i fråga om mannen.
Eller är t. ex. lärarinnan i sin yrkes-
utövning mildare och svagare än lä-
raren, är icke affär lika mycket affär
för den kvinnliga affärsinnehavaren
som för den manlige?

Man behöver helt säkert icke be-
fara någon till ohörsamhet mot la-
gens bud ledande känslomshet och
blödighet hos de blivande kvinnliga
domhavandena, men vad däremot
alldeles säkert kan vänta är, att kvin-
norna, tagna i samlad massa, när de
riktigt kommit in i samhällsarbetet

som vid 40—50 års ålder, medan de
ännu känna sig arbetsdugliga, till sin
förskräckelse finna det svårt att be-
hålla de platser de ha och omöjligt
att, i händelse av irakad arbetslös-
het, vinna ny anställning. Arbetet och
arbetsförtjänsten äro borta. Hur
skola de få sitt dagliga bröd? De äro
hänvisade att taga emot nådegåvor av
anförvanter, allmosor av den välgö-
rande allmänheten eller söka under-
stödet hos fattigvården — alltsammans
förfärliga alternativ för en kvinna
som arbetat och strävat ett helt liv.

Varför icke spara? Varför leva vi
upp vart enda öre av vår inkomst,
varför taga vi i förskott genom att
göra skulder?

Vi skulla på att vi äro från "bättre
hem", hava "våra vanor", som vi ej
vilja avstå från, att vi äro svaga föratt
kläda oss, att vi gärna vilja ha litet
roligt, medan vi äro unga. Allt detta
är lätt att förstå, det är så naturligt
och förlägligt alltsammans. Men —
det ena man vill och det andra man
skall. För den självförsörjande kvin-
nan ställer sig saken så här:

Är hon klok nog och har hon till-
räcklig självbehärskning för att, me-
dan arbetskraften ännu finnes kvar
och arbetsförtjänsten är god, avstå lit-
et av livets bekvämlighet, vara enkel
i klädedräkt och vanor och på så sätt
varje år lägga av en liten summa, då
kan hon med lugn motse kommande
dagar. Men sätter hon trevningen, be-
kvämligheten och nöjet för stunden
högst, och vill hon för dessa ändamål
till det yttersta utnyttja sin ar-
betsförtjänst, ja då är hon hemfallen
åt fattigdomen, bitter och ohjälplig
fattigdom i samma stund, som sjuk-
dom och ålder utestänga henne från
arbetet och förtjänsten.

Vi måste se sanningen lugnt och
fast i ögonen och göra vårt val.

och våga icke blott kritiskt betrakta
förhållandena utan även med lugn
bestämthet kräva reformer, som syn-
nas dem önskvärda, också skola börja
tumma litet på lagarne, skärpa på
en del håll, t. ex. i fråga om rätts-
förbrytelser, brott mot barn och kvin-
nor och mildra på andra, där det
gäller de döda tingen.

Från min tidigare verksamhet som
tidningsreferent minns jag många
domar, mot vilka min rättskänsla,
mitt praktiska förstånd uppreste sig,
domar, meningslöst hårda, vilka icke
stodo i rimligt förhållande till de
brott, som skulle sonas, domar, vilka
belade okynniga, obetänksamma
handlingar med förbrytelserns stämpel
och satte en outplånlig skamfläck på
människoliv, vilka icke förtjänat det.

Låt mig berätta ett av dessa min-
nen. Den person det här gäller var
en förbrytare, en simpel tjuv och så-
lunda helt osympatisk, men ändå —

— — —
Det var rannsaking på länsceil-
fångelse.

Rätterns rum. I förbigående sagt
hur fult män kunna ha det omkring
sig och finna sig med! Ett stort av-
långt rum, med gråvitt tak, smuts-
gråa stenväggar, gråsvarta gropiga,
flisiga golvbräder. Mitt på golvet ett
väldigt svartmålat simpelt bord. Vid
dess övra ända i en klumpig länstol
domaren, en medelålders herre med
djupa veck mellan ögonbrynen och en
kolerisk blick bakom brillorna. Vid
samma bord den unge notarien, som
förde protokollet. Utefter ena lång-
väggen en träbänk för de tolv näm-
demansgubbarna, vilka också i kän-
slan av sin rättsskipande värdighet
sutto med djupa dystra veck i pan-
nan. Vid andra långväggen bord och
stolar, som från ett enklare kök, för
länsmännen-åklagarna och tidnings-
referenterna samt vid borten kort-
väggen en bänk för målsägarna, vitt-
nena och åhörarna.

Utänför de båda av en grå smuts-
hinna täckta gardinlösa fönstren låg
fängelseträdgården, badande i den
gyllene vårsole, äppelträden stodo i
rosenröd blomning och fågelkvitter
fyllde luften.

Men härinne var allt grått i grått.
På det stora bordet låg en tjock
ullgarnshärva, själva föremålet för
domstolsförhandlingen. Den låg där
som en stor lurande smutsgrå katt
och där bredvid en jättebibel med
skinnpärmar och ett blänkande spän-
ne. Låg folianten där som en högt-
tidlig försäkran, att här skulle män-
niska gå till rätta med människa i
kristendomens barmhärtiga anda?

Vid dörren en fångknekt.

Så gav domaren en vink, konstap-
eln vid dörren försvann och kom
efter ett ögonblick tillbaka med fän-
gen.

Allas blickar vändes mot henne.
En gammal kvinna i fångdräkt, tunn
i kroppen, ryggen kutig och i det
brunhade, av grått hår omgivna an-
siktet, stora svarta ögon, fyllda av
skräck.

Om det hela icke varit så tragiskt,
om det icke gällt ett människoöde,
skulle det verkat löjeväckande att se
alla dessa myndiga män, vilka sam-
mankommit för en garnhärvas skull.

Fångens blick vandrade sökande
från ansikte till ansikte, skräm, bön-
fallande. Vad hon läste i dem kom
hennes huvud att sjunka ned mot
bröset.

Hennes syndaregister sådant det
framlags av länsmännen-åklagaren
upplästes. Ånka, 70 år gammal, av
tattaresläkt, utan stadigvarande ar-

PRENUMERERA på KVINNORNAS TIDNING

genom att ringa upp tel. 18070 eller sänd
ett brevkort med namn och adress till tid-
ningens expedition, Vallgatan 27, Göteborg. Vi
avhämta gärna prenumerationsavgiften vid
översändandet av utkomna nummer. Till andra
platser sändes tidningen pr post och mot postförskott.

PRENUMERATIONSPRIS KR. 6 PR ÅR!

DAMER

Bliv agent för förstklassigt,
svenskt livförsäkringsbolag!

— Goda provisionsvillkor —

Denna tidnings annonskontor avisar.
Tel. 18070

betsförtjänst, uppehållande sig hu-
vudsakligen genom bettleri, tre gån-
ger förut straffad för tjuvnadsbrott.
Och nu inbrott. Hela bytet hade bli-
vit en ullgarnshärva. Den bestulne,
en bonde, hade eftersatt henne. När
tatterskan såg sig förföljd, hade hon
kastat härvan ifrån sig, men infän-
gats av bonden och överantvordats
till länsmännen och fängelset.

I tystnaden efter uppläsningen hör-
des fångens jämrande röst: — "Nä-
dige herr domare, jag kastade garnet
ifrån mig! Han fick igen sitt garn.
Var barmhärtig och sätt inte in mig!
Han fick sitt garn!"

Domarens klubba flög tystande i
bordet, åklagaren steg fram och ut-
målade sin plikt likmätigt fången som
en helt säkert förhärdad brottsling,
för vilken det strängaste straff borde
utmätas. Även målsägaren-bonden
yrkade det hårdaste straff bl. a. för
att sätta skräck i socknens övriga
tattarepack. Och nämndemännen ni-
kade instämmande. Ingen stämna
höjdes till försvar. Ingen fråga gjor-
des för att finna motivet till brottet.
Var det nöd? Hade någon annan
tingat henne?

Åter hördes fångens jämrande
stämna: — Han fick igen sitt garn!
Jag kastade det ifrån mig! Stäng
inte in mig! Nädige herr domare!
Nädige herrar, släpp ut mig!

Hon fick sin dom, två års straff-
arbete. Det var en mild dom för ett
brott, som lagen kan belägga med ett
straff upp till tio år. Men i alla fall!
Två års straffarbete för garnhärvan
där på bordet bredvid bibeln. Behö-
ver man verkligen anses för en kän-
slotänkande varelse, om man känner
straffet meningslöst hårt? Ingen ha-
de förlorat något och en människa
skulle berövas friheten i två år! I
affärsvärlden gör man jättekonkur-
ser, ruinerar en mängd människor och
man går dock fullständigt fri! — Ett
år säkert hade juryförbandet in-
gått i vårt rättsväsende, som det gör
i alla andra europeiska länder, Hol-
land undantaget, skulle domen ut-
mätts på ett annat och barmhärti-
gare sätt än vad nu skedde.

När vaktkonstapeln öppnade den
tunga fängelseporten för att släppa
ut mig, sade han de första av mänsk-
lighet präglade ord jag hört denna
trista dag:

— Det var synd om det gamla
skrälet. Bonden hade ju fått igen
sitt garn. Och hon lever inte över
straffet. Det folket tål inte vid att
sitta inne, och hon är så gammal. Dom
kunde näpst och sedan släppt henne.
Stackare och så här på våren till!

Ja, det var vår! En mild, stilla dag
med blomsterdoft och fågelsång, flö-
dande solljus.

Jag skyndade bort — ännu åter-
ljöd i mina öron den gamlas skri,
när hon fick sin dom, ännu såg jag
hennes förvridna ansikte, när hon
gjorde ett desperat försök till flykt
och bars bort.

Crayon.

Kobbs

The

är alltjämt
marknadens
förmästa

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR

Korsgatan 4, Telefon 8462

Rekommenderas!

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa
dagshändelserna
inom politikens,
handels, kon-
stens och littera-
turens område
läser man
numera

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

BRÖDERNA EKMAN

Kyrkogatan 30

Pälsodrade Kappor
i mocka, kläde m. fl. tyger.

NÄSSLOR.

Gud skapade järnet, men männi-
skorna gjorde kedjorna.

En kvinna gifter sig för att träda
in i världen, en man för att lämna
den och komma i ro.

I äktenskapet befäller mannen, och
kvinnans vilja sker.

De som mäst säga emot äro de
som minst tåla mot-ägelsor.

Heder och vinst ligga inte alltid
i samma påse.

Ingenting är svårare än att välja
en god hustru, om icke möjligen att
valja — en god man.

Mången gör sig lustig över andra,
vilken borde gråta över sig själv.

De flesta människor känna tack-
samhet endast när de kunna vänta
ännu större välgärningar.

Ingå ej vänskap med den ondsinte,
lika gärna må du göra dig en bädd
av brännande nässlor eller bära en
huggorm som halsband.

Mången är beredd att vara dig ett
stöd så länge du kan stå på egna
fötter.

Många goda gärningar äro endast
fläckvatten för ett dåligt »förflutet».

offentliga nöjen.

Insändarnes spalt

Stora Teatern
varje afton kl. 8:

Orpheus i underjorden.
Operett i 3 akter av Offenbach.

Lorensbergsteatern.
Varje afton kl. 8:

Romeo och Julia.

Nya Teatern.
Varje afton kl. 7.30:
BARKEN MARGARETA.

PALLADIUM

Göteborgs största och mest populära filimteater

De förnämsta programmen från världens största film-institut och alltid den mest konstnärligt utförda musik

Applåder — eller icke?

Det anses tydligen icke riktigt passande att applådera. Däremot betraktas det som i högsta grad obehärligt att icke tacka för en undfångning gäva.

Applåden är ju dock ingenting annat än publikens tack till konstnären. Det är det enda sätt, varpå salongen kan visa den exekverande darrframme graden av sin tacksamhet. Konstnären ger — och salongen mottager. Följaktligen borde det vara salongens plikt att avtacka honom med en unison applåd. Icke alltid. Men i varje fall, där något av det allra bästa, som existerar i världen, givits från en estrad.

En sådan unison applåd får man dock sällan eller aldrig höra i en svensk salong. Icke ens i de stora mottagandets ögonblick, då utlandets publik ger fritt utlopp åt sin hänförelse i en brusande ovation, kan svensken glömma sin sans och värdighet. Med överlägsen eller medlidande blick betraktar han dem, som, fullkomligt glömska av omgivningen, entusiastiskt hänge sig åt applåden. Endast i det fall att det är en utlänning ser han sympatiskt road ut. Utlänningarna äro ju på det sättet! Deras extravaganser ge en smula stämning av kontinent.

Det finns också en grupp människor, som anse applåden barbarisk. De vilja icke applådera sig ur stämningen, sedan de njutit något vackert. Men de betänka ej att stämningen störes minst lika mycket genom deras förgärlighet över alla dessa i deras ögon taktlösa människor, som med dånande handsalvor rycka dem ur deras skönhetsvärld.

Från konstnären synpunkt måste applåden bli ett behov. I Gorkis Natthärbärg ger skådespelaren den träffande definitionen: "Applåder äro som brännvin" — — — Man förstår detta. De måste värma och berusa, egga och liva. Hur skulle man darrframme på podiet, scenen eller estraden utan applåden veta, vilka tankar, tycken eller känslor, som röra sig i den stora salongens levande djup efter en given prestation? Hur skulle han kunna tyda den ljudlösa tystnaden, leta sig till något i själarne som kanske tänka de vackraste ting, eller i de ohörbara viskningarna, som sakta växlas mellan granne och granne? Själv har han givit sin själs högsta, bästa, hemligaste, och givit det utan förbehåll. Givit sin dyrkan åt något, som är större än han själv, och vars medium han endast under några korta stunder varit. Hur kvävande, hur onaturligt skulle det ej efter hans egen sinnesberusning verka, om han då möttes med endast en ljudlös, orörlig tystnad från hela detta människohav, som utbreder sig framför honom . . .

Liksom en kraft, som satt något i rörelse, står han och väntar — utbrottet. Tystnaden är betryckande

"Kvinnornas Tidning bedömd av en man".

"Den kvinnliga rösträttens pionärer voro ej uteslutande synpatiska", säger i förra numret av Kvinnornas Tidning den insändare, som undertecknar sig "Köpmannen" och som i övrigt skriver förstående och hoppfullt om kvinnornas vaknande ansvar inför samhällsfrågorna.

"De som nu framträda äro av ett helt annat slag och kräva respekt för sig", tillägger författaren.

Förlåt mig, om jag som kände de förra väl och lever mitt ibland de senare, inte tror på denna olikhet. Fler-talet av de män, som enligt "Köpmannens" utsago hade mycket litet sympati för rösträttskvinnorna, kände nog i allmänhet få eller ingen av dem personligen. Det torde mest ha varit saken, som var dem emot. Att insändaren anser denna så olik det, som kvinnorna nu vilja, synes mig visa detta. Han säger att de, som nu träda fram, utgå i flera fall direkt från hemmet och husmoderns kall. Men bland de kvinnor som arbetade för rösträtten, voro också flertalet gifta, detta påpekades vid flera tillfällen bl. a. av dr Lydia Wahlström, som häri såg ett bevis för hur fast rotad kravet på medborgarskap var just hos de kvinnor, som voro bundna vid hemmets och släktets uppgifter. Och då författaren tillägger att de nu framträdande välja politiken som medel, ej som mål, är detta intet särmärke för dem, ty just i rösträttsarbetet betonades ständigt att den rätten var endast ett medel för att under ansvar få delta i arbetet för det allmänna. Annars med mycken sympati.

H. S.

Till Redaktionen av Kvinnornas Tidning. (Med anledning av insändaren i nr 7).

Är det "sympatiskt" att när man fått säkert förtästa å räddningsstegen, som andra med möda och arbete rest upp, då småda dem som underlättat ens väg till framgång?

En av "de osympatiska".

På ovanstående admonition vilja vi svara att vi icke i den ifrågasatt insändaren sågo någon smädelse mot föregångskvinnorna, vilka vi sätta så oändligt högt. Inom insändare- och diskussionsavdelningarna bör

— men applåden slår ut ventilen. Detta ljud av en storm, som viner upp och växer till orkan blir icke allena en spontan barbarisk livsytring — det bär även hänförelsens gudom på sina starka vingar. Först då känner konstnären rapport med sin salong. Först då förstår han att den blit han utsänt träffat och antant. Först då uppstår i salongen den sympatiens varma och elektriserande temperatur, vilken är den enda vari en konstnär kan nå den högsta höjden av sitt konstnär- och mästarskap.

Teater.

Stora Teatern i Göteborg har på sin repertoar återupptagit operetten »Orpheus i underjorden» — det senaste uppsättningen ligger icke mindre än sju år tillbaka, då Oscarsteatern gästspelade på teatern. Nu liksom då är det Oscar Textorius som står för regien och han utför även samma roll, Jupiter. Erik Anderson har fått sig anförtrödd Orpheus' roll och Hjordis Wahlgren är Euridice. Bland övriga rollinnehavare kunna nämnas hr Aaby som Pluto, hr Norman-Styx, frkn Alilberg—Diana, hr Kinch—Mercurius och hr Strandman som Mars. Operetten som fått en mycket praktfull uppsättning, har när detta skrivs ännu icke haft sin premiär, varför vi måste låta det anstå med ett närmare omnämnade till ett kommande nummer.

Biografteatern Palladium i Göteborg har på sitt program för veckan den mycket omtalade och uppmärksamde filmen »Den nye pastorn», en samhällskildring efter romanen »The inside of the cup» av Winston Churchill. Denna film står på höjden med det bästa, som denna ansedda biografteater tidigare återgivit.

ordet vara tämligen fritt. Man ger sin mening och tar emot andras, allt med lugn. Att vi vilja leva som vi i detta fall lära visa vi genom att här ovan bereda plats för den mot oss riktade förebräelsen.

Redaktionen.

"Varför dör kärleken?"

I all rättfärdighets namn, bäste herr Stilett, vad ni ser just på de unga männen och mörkt på de giftasvuxna flickorna! Skulle man döma efter er mening, vore alla män uteslutande danade till idealiska äkta män och alla unga kvinnor omöjliga för äktenskapet, som man annars tror vara just deras sanna uppgift.

Kamratlivet i skolan skapar hos gossarna de allra förtäffligaste egenskaper, för flickan är det alldeles ändamållöst som karaktärsdaning. Dessa av födseln allesammans ytliga varselser beundra hos varann endast fina kläder och ett vackert utseende, gå på kondis och prata hjärteängägenheter, säger ni. Men med förlov, vad har ni känt för flickor? Har den läshungliga, den för allvarliga ämnen intresserade unga flickan aldrig trätt i er väg?

Och när ni slutar med att vittna att den unge mannen som sätter bo, har en hel del älskvärda egenskaper, som göra samvaron behaglig, han har lärt sig lägga band på sitt lynne, han är underhållande och angenäm — då är ni ju rent av förtjusande. Bara ändå alla fruar kunde intyga att ni hade rätt!

Men så måste flickorna svartmålas. De äro bortsökta i hemmet — var träffar man väl på det hem där flickorna skämmas bort mer än gossarna? Sitter ej av ålder kvar, att de förra snarare skola passa upp på de senare och träda tillbaka för dem? De äro lättäradade, surmulna, jag vet inte allt vad. Nej, ni dömer verkligen alltför ensidigt.

Men sedan hör jag er suck: Hur desillusionerade stå inte många män? Och häri tror jag att jag möjligen kunde säga något som gjorde att vi förstode varann. Men därom härnäst!

Marta.

"Varför gå äktenskapen sönder?"

Frågan framkastas mycket ofta och man hör olika svar på densamma från människor av olika klasser, åldrar och kön.

Men någon lösning, någon till grunden gående utredning, det hör man inte av, ty alltid blir det de där ytliga svaren om förflyktig kärlek, miss-tag å ömse sidor ifråga om karaktär och egendom, åldersskillnad, slöseri och annat, vilket anses som de väsentliga orsakerna.

Men det är nog i alla fall något annat som i grund och botten är orsaken till de många äktenskapliga skilsmässorna och inte tror jag att herr Göran, som skyller dem på bakvänd uppföstran har nått till botten med sin definition, fastän jag medger att han har rätt i att det är något bakvänt med barnets uppföstran, dock

Mademoiselle Exe.

Av
LANOE FALCONER.
Översättning för denna tidning av — e —.

(8)

Man hörde vagnen rulla tungt över gruset på uppkörsvägen. Tjänarne kommo in i förhallen för att hjälpa de avresande, och i samma ögonblick kommo mr Merrington, mr Fox och Parry in genom en sidod.

"Klockan är över halv sex, Zefine", sade hennes man, "om vi ska komma hem före midnatt, få vi nu ge oss av."

"Mr Merrington", ropade mrs Fox, "vi ha' nu bestämt alltsammans. Balen blir på tisdag. Mrs Merrington och jag ha' kommit överens om alla arrangementen. Vi ska låna mr Merringtons rum till kapprum för damerna; supén får vara i matsalen och i salongen kan man flirta. Knäppet vill inte gå igen på min kapp. Jag vet inte vad som är i vägen."

Göteborgs Hvitvaruaffär
Specialaffär
för Damunderkläder.
OBS! KYRKO GATAN 15 OBS!

CITY Skodon
Bäst och största urval.
Billigast.
51 Kungsgatan 51

Sigrid Westerlind-Magnusson
har återtagit sina lektioner i
sång
luftfunktionens utbildning enl. Professor BACHNER i Berlin.
N Fogelbergsgatan 4. Tel. 9699.

Linnevaror
Hvita väfnader, till fabrikspris
Bolstervar
Gardiner samt tvättkäta
Bomullstyger till dagens priser hos
LISA HALLBÄCK
26 WALLGATAN 26

knappast i den form han gör gällande.

Däremot skulle jag vilja säga att såväl barnets uppföstran som grunden för äktenskapet viker av för mycket från det högsta idealet, om det ens har något alls att göra därmed, ty det är dock idealen vi vilja söka och leva för, men sorgligt nog hitta människorna, de flärdfulla, ytliga små varelserna, så sällan till alla ideals källa, utan nöja sig med allehanda surrogat. Livet bliver därefter. Jag skulle kunna skriva en hel avhandling härom för att bevisa vad jag sagt här ovan, men inskränker mig blott till att säga: Man går åstad och gifter sig utan Guds råd och lever sitt liv också utan Gud. Reflektionerna göra sig själva.

Gertrud Stenkula.

Lika lön. Under nu pågående riksdagssession kommer att behandlas den för hela vår kvinnovärld så utomordentligt viktiga frågan om "Kvinnors tillträde till ämbeten" och den i samband därmed stående frågan om "Lika lön för lika arbete". För att få båda dessa frågor sakkunnigt belysta hava vi vänt oss till den kända danska kvinnosakskvinnan trafikassistenten Anna Westergaard, vilken i veckans nummer påbörjar en serie artiklar under rubriken "Lika lön". Båda de ovannämnda frågorna hava på ett för kvinnorna fullt tillfredsställande sätt lösts i Danmark. I det stora arbete, som legat bakom denna seger har fröken Westergaard deltagit med en entusiasm, en energi och en framgång som tillförsäkrat henne de danska kvinnornas beundran och varmaste tacksamhet.

Vi äro övertygade om att våra lärarinnor med intresse skola taga del av fröken W:s värdefulla och instruktiva inlägg i den fråga det här gäller.

"Tillåt mig, madame", sade mademoiselle Exe.

"Vad f—n ska' allt detta betyda?" sade mr Merrington halvhögt till sin fru.

"Ja, det vet väl du bäst, min vän" sade denna dam ytterst kallt.

Vid samma tid knäpte mademoiselle Exe silverspännet på mrs Fox kapp, som hade råkat något i olag, och sade därvid:

"Madame sade att alla edra gäster komma på lördag."

"Ja, alla. Har ni fått rätt på spännet? Tusen tack."

"Emedan", fortsatte mademoiselle Exe, under det att hon ordnade kappan över mrs Fox axlar, "jag trodde mig höra madame nämna någon, som icke kommer förrän — nästa torsdag var det?"

"Mrs Fox slutade plötsligt att knäppa sin kapp."

"Ack herre gud", nästan skrek hon, vad har jag gjort? Jag har glömt greven helt och hållet. Han kommer inte förrän på torsdag. Då hinner han inte ner till balen."

"Adjö, kära mrs Merrington", sade mr Cosmo Fox och tryckte hen-

nes hand varmt till avsked. "Vad ni ska' ha' ont i huvudet efter detta rysliga väsen. Mätte ni nu få en god vila! — Kära Zefine, så fort vi komma i vagnen, skall jag höra på allt, vad du har att säga. Inte en minut längre vill jag pröva mrs Merringtons tålmod."

Och han lämnade huset, och klättrade upp till sin plats på den breda kuskbucken. Men hela tiden hörde man en oavbruten ström av vilda protester från mrs Fox:

"Greven! greven! Cosmo! att du inte kan förstå, Parry, kör ner honom igen! Åh, käreste mrs Merrington, vad skola vi göra? Utan greven är hela balen omöjlig. Han valsar som en ängel. Uppskjuta balen? Aldrig. Uppskjut aldrig något roligt. Han är tvungen komma tidigare, det är det hela; antingen Dunmeres bli onda eller goda. Jag får skriva i kväll och säga, han måste komma på måndag eller allra senast tisdag."

"Det blir för sent för vår post", sade Parry såvligt, "om det gör någonting. Postbudet hämtar vår postväska klockan sex."

"Parry", ropade mr Fox utifrån

KAMINER
alla slag.
Reparationer utföras.
Tel. 247.
Aktiebolaget
Göteborgs Verkstads Exposition
Skeppsbron 2.

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — —"

"— med gedigen och fint kultiverad ton — — —"

SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTALT ELLER BOKHANDEL!

Var god

gynna vid inköp vår tidnings annonsörer samt nämna om möjligt »Kvinnornas Tidning.»

Ni stärker därigenom avsevärt tidningens ställning som annonsorgan.

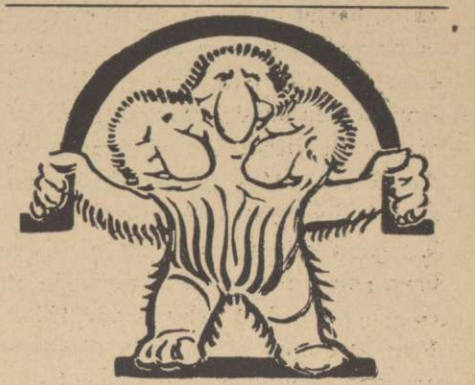
Vi tacka på förhand för det vänliga handtaget.

En behövlig reform.

Då vi kvinnor nu ha' ett eget organ, där vi få yttra oss, antingen vi äro "höger", "vänster" eller "ingenting", vågar jag komma med ett förslag till en reform, som synes mig välbehövlig.

Huru länge skola männen behöva fortsätta med att betunga sin artighet medelst avtagandet av huvudbonaden? Som varande bosatt i en mindre stad, har jag ofta haft anledning att reflektera över frågan, och alldeles särskilt har jag tänkt på den under dessa blåsiga vinterdagar, då jag ofta önskat få uppmana herrarne att låta sina hattar sitta på. Det kan ju inte vara annat än skadligt, att i "ur och skur" blotta ofta bara hjässor — och i mitt tycke är det också rätt obehövligt. Skulle vi kvinnor icke kunna föreslå, att männen, liksom vi själva, hälsade med en artig buggning, eller hur vore det om det verkliga vackra militära hälsningssättet användes av alla herrar. Tänk, vad vi kvinnor sluppit bekvämt undan bara med vår lilla "nick", det skulle väl varit fruktansvärt, om vi varit nödsakade lyfta på hattarne.

Gustaf Byrmans Enka
10 Korsgatan 10
Göteborg
Manufaktur-, Kapp- & Pälsvareaffär.
Presentkort. Tel. 1913.

Titta noga på detta Troll

DAM-UNDERTRÖJOR

HVITA, BOMULL		
0:75	0:95	1:15
Prima Schweizer fabrikat med eleg. spetsmonteringar		
1:65	2:50	3:10

TRICOT DAM-LINNE

HVITA, BOMULL		
3:75		4:25

A. JÖNSSON & C:o
SPECIALAFFÄR FÖR TRICOTVAROR
50 Kungsgatan 50 10 Linnégatan 10

När nu tiderna blivit sådana, att vi kunna betrakta männen som kamrater, höra vi också visa detta, inte minst genom att inskränka på vidlyftiga artighetsbetygelser. — För att något motivera min framställning, vill jag ge' ett litet exempel på, hur det kan gå till i en mindre stad, där alla känna alla. En kväll i sömras beslöto min man och jag att röka huru många vi hälsade på, passerande huvudgatan upp och ned. Resultatet — 72 personer. Nu behöfve visserligen inte hatten lyftas lika många gånger, ty det hände ju, att 2 eller flere gingo tillsammans, men hade så icke varit förhållandet, skulle hatten ha' tagits av 72 gånger. Otroligt — men sant. — Undra på, att man önskar en ändring. Men skall det reformeras, så skall det. Antingen tages hatten av eller sitter den kvar på alla huvuden — unga och gamla, höga och låga — inga undantag, ty då kan gränsen aldrig dragas, och det hela går i putten.

Jag hoppas att reformen skall hälsas med glädje, och jag vet att vi kvinnor kunna genomföra den.

A.

vagnen, "vänta inte på Zefine. Vi skicka vagnen tillbaka efter henne."

"Odjur! Detta från mrs Fox' med sammanknäppa händer. Vad skall jag göra. Posten till Dummere tar minst två dagar. Han får brevet för sent, om det icke går härifrån i kväll."

"Varför inte skriva brevet här nu strax madame?" sade mademoiselle Exe.

Förslaget emottogs med ett fröjdetrop, Parry skickades ut att förklara det ytterligare dröjsmålet för mr Cosmo Fox och om möjligt lugna honom. Mademoiselle Exe och Evelyn störtade efter penna, papper, bläck etc., och mr Merrington stod surmulen och såg tyst på. Mrs Merrington började undra, om hon fått hjärnskakning och ingen tycktes märka de bådas tystnad, då mrs Fox pladdrade oavbrutet.

Hon skrev sitt brev stående vid det stora ekbordet, och talade oupphörligt hela tiden.

"Hur i all världen skall jag skriva? Här är ingen tid till ceremonier. Jag skriver helt enkelt att om han inte kommer på måndag, kommer jag al-

Har ni gott samvete?

Vi ha nu hunnit till den tid av året, då årsavgifterna till de tusen och en föreningarna skola utbetalas. Redan ha de börjat dugga så sakta, men om några veckor komma de över oss som ett stortregn. Alla äro vi väl medlemmar i en hel del sällskap och föreningar, de flesta för välgörande ändamål och ofra gärna några slantar, då vi veta, att de komma till verkligt gagn och det utan att vi själva hava annat ansvar eller besvär än att en gång om året erlagga vår tribut. Men låt oss nu se, hur vi utföra denna enkla handling, ofta utlovad med stor entusiasm för den goda sakens skull.

Årsavgifter inkasseras av föreningarna på olika sätt. I många fall anlitas för detta ändamål en vaktmästare, som med matrikeln i hand går omkring till medlemmarna för att uppbära avgifterna. Naturligtvis händer det mycket ofta, att personen, som sökes, ej just då är hemma, varför vaktmästaren blir nödsakad att göra om besöket kanske både en och flera gånger, vilket ju är besvärligt nog. Men värre är, när han avskedas med att "frun frukoster" eller "frun är upptagen". Det är väl ändå att bra lättsinnigt handskas med andras tid! Jag känner en dam, som på nyåret brukar lägga fram på sitt skrivbord en lista, upptagande alla de föreningar hon tillhör, så att när årsavgifterna krävas, de även utan hennes närvaro kunna betalas. Det exempel borde vi alla följa! På kontor är en sådan anordning helt vanlig.

Ett annat och numera mycket brukligt sätt att inkassera årsavgifter är genom postförskott. Det blir då först ett drygt arbete för vederbörande kassaförvaltare att utskrivna alla dessa postförskändelser. Sedan få vi från posten en avis om, att vi där ha att lösa vårt medlemskort med ett visst belopp. Tyvärr händer det alltför ofta, att en sådan avis av mottagaren undanlägges och bortglömmas. Skulle adressaten icke inom 14 dagar utlösa sin försändelse, låter posten med reklevbäraren återbära den till avsändaren, som måste i postboken utkvittera varje sådan försändelse. Föreningen ifråga, som naturligtvis ej vill gå miste om de utlovade bidragen, måste om en tid göra om hela proceduren, kanske även då förgäves. Varför ej genast, när vi fått en dylik avis, lösa brevet på posten, utan alltid uppskjuta? Just i dylika fall syndas mycket, särskilt bland oss kvinnor. Undertecknad har flerårig erfarenhet av vilket enormt arbete, som måste nedläggas på indrivande av försumliga medlemmars årsavgifter. I den händelse man icke önskar kvarstå i en förening, bör man öppet och ärligt säga till vederbörande därom, — det ser bra mycket bättre ut än att helt enkelt låta avgiften utebli. Dock — i dessa svåra tider ha de välgörande föreningarna mer än eljes existensberättigande och behov av vä-

Hållning och skick.

Skönhetsvård! utbrister ni förskräckt. Försökna oss!

Nej, det här är ingen artikel i skönhetsvård, utan endast några goda hygieniska råd.

Om de, tillämpade i praktiken, som biverkan också hava ett fördelaktigt inflytande på utseendet, så är ju därmed ingen direkt skada skedd, eller hur?

Det är högst få kvinnor, som tänka på vilken betydelse kroppens hållning har för hälsan och för utseendet. Hur skola lungorna se ut under denna intryckta bröstorg och hur skall detta vackra huvud och ansikte kunna komma till sin rätt på en krokryggig gestalt med kantiga, otypliga rörelser? I Amerika har man hittat på ett utmärkt sätt att klargöra för de unga flickorna vad en god hållning betyder för hälsan. Bakom denna rörelse står en stor kvinnoförening för hälsokultur.

Det första den hälsosökande unga flickan får göra är att beskåda sig själv i paradisdraht i en spegel, vilken återger hela hennes gestalt. Det är en mycket lärorik syn! Hon ser sitt framåtlutande huvud, sina utstående skulderblad, sina krokiga knän, sina kraftlösa muskler, sitt insjunkna bröst, sin slappa hållning.

Hon förstår genast och gör inga invändningar, när den kvinnliga läkaren förklarar för henne, att en kropp som ser ut så där, är en karrikatur, att den är ful och naturvidrig och att ägarinnan till densamma icke kan göra anspråk på att vara en frisk och sund människa. Åsynen av den avskräckande spegelbilden förmår bättre än långa förmaningstal ingiva flickan lust att genom gymnastik, sport och friluftsliv söka reparera sina kroppsliga brister och vinna hälsa.

I de fall där det icke föreligger

ra understöd, vilka vi ej i onödan må indraga.

Med detta har jag velat uppmana mina medsystrar att övervinna en viss tröghet, när det gäller den nu annalkande strömmen av årsavgifter, och sökt visa vilket oerhört arbete en sådan tröghet och försumlighet åsamkar andra människor. Alltså, låt oss hädanefter sköta våra affärer korrekt och punktligt, såväl oss själva som våra medmänniskor till verklig tillfredsställelse! Det finns ett ordspråk, som man ständigt behövt ha för ögonen och som lyder så:

"Uppskjut ej till morgondagen, vad du kan göra idag!"

Ulla.

en verklig missbildning, är den fula kroppsställningen nästan alltid självförvärd.

För att hålla kroppens muskler smidiga och lemmarna rörliga fordras en ganska kraftig och allsidig motion — dagligen. Ett makligt stillasittande liv gör kroppen tung, rörelserna stela samt sätter understundom, när medelåldern är kommen, ett pösande hull med kullrig rygg, en praktfull nackvalk och höfter av förskräckande dimensioner.

En god hållning bör grundläggas redan i barndomen. Giv flickorna samma självklara rätt till friluftsliv som gossarna! Ligger inte deras håg åt det hållet, så led den dit! Låt dem hoppa, springa, klättra, ro, kasta snöboll, spela tennis och idka sport och idrott, icke för att de skola utmärka sig vid tvätlingar utan för att förhjälpas dem till en sund, harmonisk kroppsutveckling.

Jämför man flickor, som uppfostrats på detta sätt med andra, vilkas lekar huvudsakligen varit förlagda till barnkammaren, och vilkas motion i fria luften inskränkt sig till promenader, skall man finna de förstnämnda vida överlägsna de senare icke blott ifråga om fysisk och psykisk hälsa utan även med hänsyn till deras yttre apparition genom smidigheten och behaget i hållning och rörelser.

Men även om man i barndomen och den första ungdomen försummat kroppsvården, kan man som vuxen och även tämligen till åren få sin kropp spänstig och giva den god hållning genom en daglig allsidig motion. Husliga sysslor, att bädda sängar, skura golv, damma o. s. v. innesluta ypperliga rörelser för att hålla det växande hullet inom tillbörliga gränser och för att bevara musklernas och lemmarnas rörlighet, och vidare friluftsliv, raska, långa promenader samt gymnastik!

Denna sistnämnda kan man mycket väl taga i sitt hem, hålst kanske efter anvisning av någon gymnast.

Det evigt kvinnliga.

Jag ser ner på gatan, där livet pulserar, säger en berömd italiensk författare i en av sina skrifter. Hur små synas ej människorna, sedda från en dock så ringa höjd! Man går fyra trappor upp och småkligheten är lik en myrstack! Allt ser även annorlunda ut: kvinnornas former äro rundare, de korpolenta människans magar oformligare, de stora näsorna och de stora fötterna mera groteska än de förefalla, när man befinner sig i myrstacken...

Den makt "det evigt kvinnliga"

AUG. SJÖBERG MAGASINSGATAN 3 GÖTEBORG
(ED. SILFVERSPÄRRES) KLICHEER TELEFONER 4258
GÖTEBORG 308 BOSTADEN 5275
REUSCHER-TECHNIK

drig mer att tala till honom. Parry, min käre gosse, låt inte Cosmo köra ifrån mig. Han vore i stånd att göra det om han är arg. Sådana rysliga kräkfötter! och en stor pump! Det är alltsammans Cosmo fel. Evelyn, om du nånsin gifter dig, så se till, att din man inte är punktlig, och är han det, så vänj honom genast av med det — är "brått om" ett eller två ord? Så, det är bra. Nu ett kuvert! Tack! Hur i fridens namn stavar människans sitt namn? Parry, spring ut och fråga Cosmo, hur grevens namn stavas? Evelyn, sätt frimärke på, så är du en ängel! är du säker på att det är rätt, Parry? Det kan ju ingen människa uttala! och nu: D-u-n-m-e-r-e i Dunfeld. Vilket lån? Frithshire säger mademoiselle! ni vet då allting. Kära Evelyn, se till att det kommer åstad. Adjö mrs Merrington, så förtjusande av er att bjuda oss på bal. Adjö Evelyn, glöm för all del inte att skriva till Hawkins. Adjö, mademoiselle. Åh, Cosmo, du skulle skäms, jag har inte hunnit säga hälften av vad jag ville än. Adjö mrs Merrington; jag bjuder upp er till tisdag till första — kadrljen, jag

skall nog hjälpa er igenom turerna för resten... Det övriga av satsen dränktes i ljudet av hovslag och rullande hjul, och vagnen försvann genom inkörsgrinden. Mrs Fox var antligen borta, och tystnaden hon lämnade efter sig kändes lik stillheten efter en cyklon.

Tjänarna ordnade förstugan. Evelyn och mademoiselle Exe gingo upp i flygelbyggnaden, och mr och mrs Merrington drogo sig tillbaka till salongen, sjönko ned i var sin fåtölj, och försökte komma på det klara med vem som var skuld till den kommande balen. Då Evelyn kom ned tjugo minuter senare, hade de kommit så långt, att i stället för att förebrå varandra, de unisont utgöto sin vredes skålar över mrs Fox. Och mrs Merrington var så ytterst förvånad över denna ovanliga rättvisa i människans skådning, då de gällde mrs Fox, som vanligtvis i alla herrars ögon gällde för fullkomlig, att hon till och med började betrakta balen i ett gladare ljus.

"På det hela tror jag inte att det blir varken så dyrt eller så besvärligt som jag först fruktade. Mr Bar-

nes blir nog stött, för att vi ställer till det i fastan, men man kan inte vara alla till lags, och jag får säga att mr Barnes bråkar bra mycket onödigt med sin kyrka. Någon stor supé skall vi inte ha, det kan ingen vänta, när det bjudes så kort förut."

"Supé! sade mr Merrington, som stigit upp och värmdes sig vid kaminelden, och såg halvt förtretad halvt road ut, jag bara undrar på att inte mrs Fox beställde supén också, medan hon var i gång. Jag tycker inte det behövs någon supé."

"Åh, pappa!" sade Evelyn, som kröp tätt upp till fadern, och lade sitt lockhuvud mot hans axel, där hon gnäd sig som en kattunge, "vi skulle få höra, vem som klagade mest, när supétimen kom och ingenting fanns att äta."

"Tror du?" och han såg ömt ned i det leende ansiktet. "För resten är det så gott att jag åter, så länge där finns något; dagen efter sitter jag troligen och äter lunch på gåldstugan."

"Åh, pappa! som om ett litet kalas kunde ruinera dig."

Fiskhallen

Grönsakstorget

rekommenderar sina 1:ma varor både färskvattens- som saltsjöfisk. Rött lax & konserver till billigaste priser. Varorna hemsändas. Ring tel. 5436 — 5438
Filial Bazar Alliance. Tel. 15324

JAMES BOURNS
FOTOGRAFISKA ATELIER
Kungsgatan 47 GÖTEBORG Tel. 419.

utövar kan man ingenstädes konstatera så bra som från fönstret. Jag ser, hur en vacker tjänstflicka drager till sig flera blickar än en prins av kungligt blod skulle göra. På en med tvättkläder lastad vagn, som står framför ett hus, tronar en ung tvätterska i en målerisk attityd — och jag ser, hur tjänstemännen i ett försäkringsbolag, som har sina lokaler i det mitt emot liggande huset, en efter en lägga bort pennan och trängas vid fönstren för att beundra — tvätterskans rygg...

En telefonarbetare, som i livsfarlig ställning hänger vid en telefonstolpe högt uppe i luften, avbryter sitt arbete för att oavvänt betrakta en liten modist nere på gatan, emedan hon sänt honom ett flyktigt ögonkast. På en balkong uppenbarar sig en kammarjungfru — och ej en enda manlig individ, har han än aldrig så bråttom, går förbi utan att höja ögonen mot balkongen, i den ljuva förhoppningen, att han genom gallerverket skall huggnas med en blick, ett leende...

Talrika bekymmer, olikartade affärer och olikartade tankar upptaga var och en, men där bakom glöder, som en plötsligt upplammande gnista, känslan för det evigt kvinnliga.

Stiberg & Sandqvist Pappershandel
Erik Dahlbergsgatan 14. Tel. 2829.

Stort urval av: Papper, Notesböcker, Skrivmaterialier, Bordlöpare, Silkepapper, Hyllremor m. m. Beställning av *visithort* emottages och utföres fort, väl och billigt.

NU INKOMMET,
till dagens lägsta priser!

Handvävda, färgäta Bomullstygger, stor sortering. Vlyetygger, Viyella, Flaneler, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttygger, Möbelygger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linnevävnader, Handdukar och Duktyger, bästa kvalitéer. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomull- och Ullgarner.

Bertha Anderson,
15 Korsgatan 15

DAMER

Bliv agent för förstklassigt, svenskt livförsäkringsbolag! — Goda provisionsvillkor! —

Denna tidnings annonskontor anvisar. Tel. 18070

DAMER, SEN HIT!

Champonering med friserung utföres för 2:75 Härbehandling för mjäll och hårfall med elektriska strålar eller vibration, 10 gånger 15 kr. Brudar klädas billigt. Ansiktsbehandling. Hårarbeten, även eget hår omarbetas, hämtas efter tillsägelse. Elever emottagas. **Andrés Damfrisersalong** (Inneh. Anna Smitt). 2a Långgatan 32. Tel. 42259. Närmaste spårvagnshållplats: Värmlandsgatan.

Läkaren: — Nå tog ni ordentligt in den där asken piller, som jag ordinerade?

Bonden: — Jaa det förstas. Men någon verkan har jag inte känt. Kanske locket inte har gått av ännu.

Svensk-amerikanaren: — Nej, go' vänner, ni skulle se sådana affärsmän vi har där över i Amerikka! Skarpa som rakkivar! Här i Sverige har jag inte träffat på ett enda exemplar av den sorten.

Svensken: — Tror nog det. Se här i landet har vi sådant folk bakom läs och bom!

Den tankspridde professorn är bortbjuden. När han kommer in i tamburen och just skall ta av sig rocken får han se sin bild i spegeln. — Så! Så! utbrister han överraskad. Jag är redan här förut! Ja, då är det väl bäst att gå hem igen. Varpå han går.

Den lille gossen till den välgörande damen: — Jag skulle hälsa så mycket från mamma och säga, att influensan som hon får den beska kinalösningen för, är det alls inte farligt med, men att den allmänna svagheten, som hon får portvin och biff för, den är mycket, mycket värre än förut.

Mor Anna i Svängen, som har klen syn, sitter och stavar igenom tidningsrubrikerna: — Bru — nn — jäså, jaha — Brunnen s-å-g. — Nej det är då för besynnerligt! — Kan mån mänska begripa va det var för något som brunnen såg??

BÖCKER
och BOKSAMLINGAR
köpas av

H. MELLGREN ANTIKARIAT
Vasaplatsen 8. Tel. 16145.

Morgonstund
har guld i mund,

i synnerhet om morgontoaletten alltid göres med **Yvy-tvål**. Yvy-tvålen äger en sällspord, uppriskande egenkap och vid dagligt bruk av Yvy-tvålen krönes uthålligheten med framgång och den lena hyn bevaras till sena åldern.

Yvy-tvålen säljes i varje affär över hela landet.

Österlin & Ulriksson,
Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

Verner Magnusson
Kött- & Fläskaffär
Bazar Alliance 42-43. Tel. 10628.
rekommenderas till
ärade husmödrar.

Ind.-B. AURORA, Göteborg, S. Vägen 3 & 5
utför förstklassigt
Försilvring
Fornickling
Reparationer etc.
till billigaste pris.
Telf. 3673, 13608.

Vid Förflykning
äro Turions Mentholkarameller de bästa som finns. Tusentals erkännanden därom. Fås i Apotek och Affärer

Vid prenumeration å

Kvinnornas Tidning

kunna ännu

alla för året utkomna
nummer erhållas.

Prenumerera å närmaste postkontor eller å tidningens expediton, Vallgatan 27, Göteborg.

Gärna pr tel. 18070.

Observera! För helår 6 kr!

Medicinsk Hårbehandling jämte rationell hudvård med och utan elektricitet. Ansiktsbehandling, Manicure, Pedicure.

MIA LILJEFORS

Ex. massös
Carl Gustafsgatan 16. Telf. 15420.

Köp
Olof Asklunds
Bröd
Det är bäst

Ziwertz' Momentan

färgmedel för ögonbryn, hår och skägg, ögonblicklig verkan. Faller ej vid tvättning. För hälsan oskadlig. Finnes i 4 nyanser. I parti och minut hos Kungl. Hovleverantör

Ziwertz' Eftfr.,
Lorenbergsgatan No 7, Göteborg. — Tel. 1098

Edra Aluminiumkärl

tåla inte vad slags putsmedel som helst. Använd "Zelos Aluminiumputs" och metallen återfår sin silfverglänsande yt.

Tillverkare: Fabriken Zelos, Göteborg.

Amalia Gustafsson

Saluhallen 21-23

förstklassiga Charkuterivaror

rekommenderas. — Tel. 1976.

Endast prima läder, omsorgsfullt arbete, lägsta priser i SKOREPARATIONER hos

K. HERNGRENS EFTERTR., Vasagatan 23
(Inneh. Frans Johansson).
Hämtas och hemsändas.

ARLA MJÖLK

Distribution på glasflaskor

— Tel. 8578, 3699

ARLA MJÖLKSERVERING
Drottninggatan 13. Tel. 9096.

Hawkins, annars händer det, att den dumme postmästaren skickar det till Winchester i Hillshire."

"Är det redan i postväskan mamma?"

"Ja, jag lade ner det för en kvart sedan, men jag kan inte minnas, om jag skrev Downshire eller ej. Skyn-da dig, är du snäll, postbudet kommer strax."

Evelyn dansade ut, gnolande mademoiselle Exe's vals melodi. På ekbordet stod en lampa, som kastade blott en liten cirkel av ljus på bordet. Där låg postväskan ännu öppen. Den var full och Evelyn drog ut ett brev efter ett annat, utan att finna det hon sökte. Ännu gnolande tömde hon väskan genom att vända henne upp och ned, fann strax brevet till Hawkins, såg att adressen var rätt och tog alla breven raskt tillsammans för att föra in dem igen. Plötsligt såg hon något som gjorde, att hon tvärt tystnade, och hastigt tog upp ett av kuverten. Det var samma brev, som mrs Fox för mindre än en halv timme sedan klitrat till och adresserat. Under tiden hade adressen blivit ändrad. Orden: Dunmere, Dunfelt,

Frithshire hade blivit utdrerade, och i stället lästes i mademoiselle Exe's fina stil som ingen kunde misstaga sig på: Claridge's Hotel, London.

(Forts. i nästa n:r.)

Pelle är för första gången med sin mamma i kyrkan. Plötsligt utbrister han: Nej, se mamma, nu ska vi sjunga vårt telefonnummer 87.

MALÖRT.

En man, som utomhus känner en hand bakifrån läggas på sin skuldra, väntar, alltefter det leverne han för, att handen skall tillhöra en god vän, en vacker flicka, en fordringsägare eller en poliskomstapel.

Om en man kysser en kvinna anser hon honom för sin privata egendom och betraktar varje annan kvinna, som han visar upp märksamhet, som en hänsynslös och föraktlig tjuv.